

Mál nr. 166/2011

M

og

fjórtán nánar tilgreindir váttryggjendur í Bretlandi.

Ágreiningur um gildi ábyrgðartryggingar stjórnenda og yfirmanna Kaupþings banka hf.

Gögn.

84. Málskot, móttakið 19.4.2011, ásamt fylgigögnum.

85. Bréf L, breskrar lögmannsstofu, fyrir hönd váttryggjenda dags. 13.5.2011.

Málsatvik.

M kveðst hafa keypt m.a. ábyrgðartryggingu fyrir stjórnendur og yfirmenn sína (e. Directors' and Officers' Liability Insurance) í gegnum breska váttryggingamiðlun, Howden Insurance Brokers Ltd. Váttryggjendur samanstandi annars vegar af nánar tilgreindum váttryggingafélögum og hins vegar af samtökum váttryggjenda sem starfi undir merkjum Lloyd's (e. Lloyd's syndicate). Eru í málskotinu tilgreind 14 váttryggingafélög og samtök váttryggjenda að því er virðist sem váttryggjendur að þeirri váttryggingu sem deilt er um í máli þessu (hér eftir nefndir V). Kveður M ágreininginn við V einkum snúast um í fyrsta lagi hvort váttryggingarsamningi hafi verið slitið á váttryggingartímabilinu, í öðru lagi hvort M hafi virkjað rétt sinn til að kaupa 36 mánaða viðbótartilkynningarfrest samkvæmt nánari ákvæðum í váttryggingarskilmálum, í þriðja lagi hvort koma skuli til takmörkunar á ábyrgð V skv. ákvæðum 20. gr., sbr. 19. gr. laga nr. 30/2004 og loks í fjórða lagi hvort tilkynning um höfnun bótaskyldu í skilningi 51. gr. laga nr. 30/2004 um váttryggingarsamninga hafi átt sér stað. M kveður að samkvæmt skilmálum váttryggingarinnar gildi um hana íslensk lög.

V kveðast vera erlend félög (með aðsetur í London) og þau samþykki ekki fyrir sitt leyti að málið verði tekið til meðferðar fyrir úrskurðarnefnd.

Álit.

Samkvæmt 1. gr. samþykktar fyrir úrskurðarnefnd í váttryggingamálum, sbr. aulýsingu nr. 1090/2005, starfar nefndin samkvæmt samkomulagi viðskiptaráðuneytisins, nú efnahags- og viðskiptaráðuneytisins, Neytendasamtakanna og Sambands íslenskra tryggingafélaga, nú Samtaka fjármálafyrirtækja. Samkvæmt 1. mgr. 3. gr. samþykktanna úrskurðar nefndin um ágreining varðandi bótaskyldu milli málskotsaðila og váttryggingafélags, sem hefur starfsleyfi hér á landi. Jafnframt úrskurðar nefndin um ágreining sem varðar ákvæði laga nr. 30/2004. Þá er tekið fram í 3. mgr. 3. gr. að nefndin úrskurði hvort ágreiningur heyri undir nefndina og hvort ágreiningur sé þess eðlis eða studdur þeim gögnum að unnt sé að úrskurða í málinu. Telji nefndin svo ekki vera vísar hún málinu frá.

Ekki liggur fyrir í málinu að V, sameiginlega eða hver fyrir sig, hafi starfsleyfi hér á landi. Þá eiga V ekki aðild að Samtökum fjármálafyrirtækja og eru þar með ekki aðilar að því samkomulagi sem starf nefndarinnar byggist á. Þegar svona stendur á getur úrskurðarnefnd ekki tekið mál til afgreiðslu nema fyrir liggi samþykki viðkomandi váttryggjanda, eins eða fleiri ef því er að skipta. Ekkert liggur fyrir um það í málinu að V hafi fyrir fram skuldbundið sig til að hlíta því að málið verði lagt fyrir nefndina né að

málið verði lagt fyrir nefndina á grundvelli ákvæða laga um vátryggingarsamninga. V hafa heldur ekki samþykkt sérstaklega að mál þetta verði lagt fyrir nefndina eða greiða kostnað af því, sbr. 11. gr. samþykktanna. Þegar að þessu virtu, svo og að V hafa sérstaklega tekið fram að þeir samþykki ekki að málið verði tekið til meðferðar fyrir nefndinni, er málið þess eðlis að ágreiningurinn heyrir ekki undir nefndina. Samkvæmt þessu og með vísan til niðurstöðu nefndarinnar í máli nr. 104/2011 verður ekki hjá því komist að vísa málinu frá nefndinni, sbr. 3. mgr. 3. mgr. samþykktanna.

Niðurstaða.

Máli þessu er vísað frá.

Reykjavík, 31. maí 2011.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.